

**МИХАИЛ БУЛГАКОВ
КАК, ИЗТРЕБВАЙКИ
ПИЯНСТВОТО,
ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ ИЗТРЕБИ
ЖЕЛЕЗНИЧАРИТЕ
ПЛАЧЕВНА ИСТОРИЯ**

Превод от руски: Лиляна Минкова, 2003

chitanka.info

От стаята с надпис на вратата: „Ако за вас не е доложено, не влизайте“ долиташе трясък.

Председателят на учрежденския профсъюз си блъскаше главата, размишлявайки за вредата от пианството.

— Разбери бе — говореше той на секретаря и въртеше копчето на якето му, — всичките ни беди са от пианството. То руши съюзната дисциплина, то е заплаха за транспорта, подрива из корен културно-просветната дейност като такава и руши организма! Прав ли съм?

— Абсолютно прав — потвърди секретарят и добави: — Толкова сте умен, Амос Фьодорович, та чак е неприятно!

— Ето на, виждаш ли. Следователно пред нас стои задачата тази хидра на пианството да я унищожим.

— Трудна работа — въздъхна секретарят, — хич можем ли тая проклетия да я изтребим?

— Налага се, приятелю! Не се тревожи: аз ще изтръгна нашите железничари от ноктите на пианството и порока, каквото и да ми струва това! Аз непременно ще измисля нещо.

— Вас за тия работи ви бива — подмаза се секретарят, — понеже сте хитър.

— Ами да!

Като седна да мисли, председателят само за някакви си шестнайсет часа измисли нещо невероятно.

* * *

След няколко дена във всички изби, кръчми и тем подобни влажни заведения се появи обява:

Собственици, имайте предвид,
че железничарите са некредитоспособни.
Затова не им давайте нищо на вересия.

Ефектът беше наистина смайващ.

* * *

- Здравей.
- Здравсти — отговори навъсено собственикът.
- Бе ти к'во си се вкиснал? Я ни измъкни четири бирички.
- Нямам бирички.
- Как тъй нямаш? Да не си се чалнал?
- Не съм се чалнал. Покажи парите.
- Бе ти подиграваш ли се? Утре, като дадат заплатата, ще ти се издължа.
- А, не. Отде да знам дали изобщо вземаш заплата.
- Да не си мръднал?... Аз ли не вземам?! Абе ти не ме ли познаваш?
- Много добре си те зная. Ти не си кредитоспособен.
- Ей, ще те фрасна за тия думи по ухото...
- Не ми закачай ухото. Прочети обявата... Железничарят я прочете и се вцепени...

* * *

- Една бира!
- Вие кой сте?
- Брей, не ме ли позна? Помощникът на началник-гарата.
- Е, значи бира няма.
- Как тъй няма, ами това в кошете какво е?
- Рициново масло.
- Бе к'ви ги дрънкаш. Виж ги ония двамата, сръбнали са от твоето рициново и сега пеят.
- Да, ама те са други.
- Че какви са?
- Друга категория са. Те са дърводелци.
- Слушай, гадино недна! С какво право ще ни обиждаш нас, железничарите...
- Прочетете обявата.

* * *

— Здравей, Абраме. Донесох ти плат. Да ми ушиеш, приятелю, панталон.

— Ако дадеш парите предварително.

— Какви пари, бе? Нали си окачил обява: „За членове на профсъюза — най-широк кредит“.

— Не за членове като теб. За железничарите — среден пръст.

— За-а-що???

— Ами виж вашият председател каква обява е окачил по кръчметата...

* * *

— Манка, тичай до бакалницата, вземи газ на вересия... Какво има?

— Хи-хи. Не дават.

— Как тъй не дават?

— Ами на железничари, викат, не даваме. Щото те били неспособни...

* * *

— Федос Петрович, дай петачка до сряда, в събота ще ти я върна.

— Няма да ти дам...

— По каква причина отказваш на най-добрия си приятел?

— Не си кредитоспособен.

* * *

След две седмици из цялата територия на учрежденския профсъюз се носеше воят на железничарите. И кой знае как щеше да

свърши всичко това, ако от профсъюза на жп линията не бяха пратили до учрежденския председател писмо:

Скъпи Амос Фьодорович! Разкарайте тия ваши обяви, по дяволите. Те не спират пиянството, а само тровят живота.

Подпис

Амос Фьодорович се смути и свали обявите.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.